

Case Spelderholt-Riant in 5 minuten

Het Geldersch Landschap (verder: HGL) heeft manege Riant doen besluiten te verhuizen naar het 800 meter verderop gelegen landgoed Spelderholt. Door met de verhuizing samenhangende ontwikkelingen, zoals grondruil, zou HGL enklandschap kunnen reconstrueren en natuurwaarden op en rondom de Engelanderenk in stand kunnen houden en bevorderen. De kosten van de verhuizing zouden gefinancierd moeten worden door woningbouw. Het gaat om één woning, vijftien villa's, een appartementengebouw met twintig appartementen en een veel grotere manege met horeca- en -gelegenheid. De villa's zouden een dubbele inhoud krijgen van wat is toegestaan. Oude stallen van een onderzoeksinstituut zouden worden gesloopt.

Natuurwinst werd door de gemeente Apeldoorn als reden aangevoerd om bouw in het kwetsbare aan de Veluwe grenzende buitengebied (Natura 2000) toe te staan. Woningbouw die veel verder gaat dan ooit eerder mogelijk was.

De SBNE vindt dat de plannen tot natuur- en cultuurverlies zullen leiden. Reconstructie van de Engelanderenk leidt tot afbraak van een andere enk, de Konijnenkamp. De bouwplannen zullen daar karakteristieke randen van de enk vernietigen. Wat 'terug gegeven zou worden aan de natuur' (nertsenfarm) wordt landbouwgrond. De 800 meter verplaatsing van de manege is erg duur. Veel en te hoge nieuwbouw moeten deze kosten compenseren. De plannen waren in 2005 door initiatiefnemers, gedeputeerde en wethouder 'in beton' gegoten. Alternatieven bleken niet bespreekbaar.

Provincie en gemeente gingen ver om de plannen erdoor te drukken. Beschermwaardige percelen bos en heide werden weggemoffeld of juist ten onrechte op de kaart geplaatst. Dit met het oogmerk een natuurbeschermingswetvergunning te kunnen verlenen. De gemeente besloot tot een bestemmingsplan zonder te beschikken over daarbij verplichte toetsen van flora en fauna, enz. enz. Het bestemmingsplan werd vernietigd en dat zal zeker ook gebeuren met de natuurbeschermingswetvergunning. De beschermer van onze natuur en cultuur in de provincie, Het Geldersch Landschap, stond erbij en keek er naar. Zij greep niet in, hielp zelfs mee aan de realisatie. De verhuizing van de manege naar het kwetsbare gebied zal niet mogelijk blijken, waarmee de bodem uit het plan is gevallen.

De aap kwam uit de mouw toen Apeldoorn probeerde alleen woningbouw mogelijk te maken. Gaat het toch alleen maar over projectontwikkeling? De Raad van State werd door de plannenmakers in 2010 verzocht de schorsing van het bestemmingsplan hiervoor op te heffen. Dit werd geweigerd 'gezien de samenhang tussen de in het plan voorziene ontwikkelingen'. Daarmee wilde de Raad voorkomen dat omvangrijke woningbouw zou plaatsvinden, de manege niet zou worden verplaatst en de initiatiefnemer er met de projectwinst vandoor zou gaan. Ook HGL zou dan de voorziene ontwikkelingen niet kunnen uitvoeren. Toch werd één dag na deze negatieve uitspraak door Apeldoorn een kapvergunning verleend voor de bouwplannen

Na deze mislukking tapte Apeldoorn uit het volgende verkeerde vaatje. Ze maakte een plan voor uitsluitend woningbouw, een zogenaamd projectbesluit dat vooruit kan lopen op een bestemmingsplan. Daarbij werd ervan uitgegaan dat de lopende procedures zouden worden gewonnen. Een dag vóór de vernietiging van het bestemmingsplan

werden nog gauw bouwvergunningen verleend voor villa's en appartementen. Daarmee speelde Apeldoorn eigen rechter. Ook dit plan zal vrijwel zeker worden vernietigd.

De SBNE heeft onlangs weer aan plannenmakers voorgesteld de veel te dure en ridicule verhuizing van de manege achterwege te laten. Met normale en beperkte woningbouw kunnen sloopkosten van de stallen en aankoopkosten van de grond worden gecompenseerd. De nieuwbouw zou niet aan de rand van de Konijnenkamp moeten komen, waardoor deze enk(rand) gespaard blijft. Met een beetje goede wil kan HGL ook dan de Engelanderenk reconstrueren. Dan is er echt sprake van natuurwinst en behoud van cultuurhistorische waarde.